

Arrest

nr. 154 413 van 14 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissingen van 17 januari 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Op 13 november 2012 verklaart de gemachtigde de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk. Op 17 januari 2013 geeft de gemachtigde de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (Parl.St., Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan zij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet bovendien een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen.

Met andere woorden: wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar dus toe alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

1.3. De advocaat deelt met een faxbericht op 6 oktober 2015 mee dat de verzoekende partijen zich niet meer op het Belgisch grondgebied bevinden.

Gelet op voorgaande stelt zich de vraag welk belang de verzoekende partijen nog hebben bij het onderhavige beroep ingesteld tegen de beslissing waarbij de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moeten de verzoekende partijen daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Ter terechtzitting gedraagt de advocaat van de verzoekende partijen zich naar de wijsheid van de Raad.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting moet worden besloten dat de verzoekende partijen geen blijk geven van het vereiste actuele belang voor de vernietiging van de bestreden beslissing (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). De verzoekende partijen tonen derhalve niet aan dat zij een actueel belang hebben, nu zij zich niet meer op het Belgisch grondgebied bevinden.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalt dat de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf in het Rijk kan aanvragen. De verzoekende partijen bevinden zich niet meer op het Belgisch grondgebied.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partijen niet hebben aangetoond dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang hebben bij de nietigverklaring van de beslissing waarbij de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

De Raad stelt ook vast dat het bevel om het grondgebied te verlaten vrijwillig werd uitgevoerd. Aangezien een bevel om het grondgebied te verlaten er enkel toe strekt de betrokkene te verplichten het grondgebied te verlaten en verder, eens uitgevoerd, geen effect meer heeft, dient te worden vastgesteld dat het bevel zijn volledige uitwerking heeft gekregen en niet meer in het rechtsverkeer aanwezig is. Het beroep is dan ook, wat het bevel om het grondgebied te verlaten betreft, zonder voorwerp.

De advocaat betoogt dat de verzoekende partijen nog wel belang hebben bij de vernietiging van de inreisverboden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen geen middel ontwikkelen tegen het

inreisverbod, zodat het beroep niet tot de vernietiging van het inreisverbod kan leiden, nu ook het bevel om het grondgebied te verlaten niet meer in het rechtsverkeer aanwezig is.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC